

שיחת השבוע

יש חדש

סוכה ולולב לעם

צעירי חב"ד נערכים לקראת הפעילות הגדולה בימי חג הסוכות. עשרות סוכות ניידות יסובבו אי"ה בחוצות הערים והיישובים, ויזכו את המוני בית ישראל במצוות החג. במרכזי הערים בתי חב"ד מציבים את 'סוכות האחוה', שיאפשרו לציבור לקיים את מצוות הסוכות וארבעת המינים. חסידי חב"ד ישמחו את כוחות הביטחון, וכמירכז תהיה פעילות מיוחדת במרכזים רפואיים, בבתי אבות, בריכוזי עולים ואף בבתי כלא.

מוזמנים לשמוח

בלילות חול המועד בתי חב"ד מקיימים אירועי שמחת בית השואבה, הנערכים בחוצות הערים, ביטוי לענייני המיוחד של חג הסוכות, שמביא את אוירת הקדושה אל הרחוב, עד שהרחוב עצמו רוקד. פרטים בפרסומים ובלוחות המודעות. הציבור מוזמן להשתתף בשמחה.

מוסיפים בעזרה

רבים תרמו בעבור המשפחות הנזקקות לקראת ראש השנה, ואולם עדיין לפנינו חגי סוכות ושמחת תורה, ויש לדאוג שלכל משפחה בעם ישראל יהיה 'ושמחת בחגך'. בתי חב"ד מבקשים מהציבור לתרום בעין יפה, להבאת שמחת החג לכל בית בישראל.

עכשיו קל ופשוט להצטרף למעגל המופצים

היכנסו לאתר chabadisrael.co.il ותקבלו תמורת סכום סמלי את העלוני מדי שבוע ותוכלו להיות ממזכירי הרבים.

זמני השבוע

ירושלים	תל אביב	חיפה	באר שבע	אילת	ניו יורק
17:46	18:02	17:52	18:03	18:03	18:16
18:56	18:58	18:57	18:58	18:59	19:13

שבת ישראל
קרם והזמנים

להרגיש טעם יהודי KEDEM

PRODUCT OF USA

האחדות שבתוך המגוון

קיומם של 'שבטים' מגוונים בעם ישראל איננו דבר שלילי. הרבגוניות אף מוסיפה נופך מיוחד ליופי הכללי של העם. בתנאי שמחברים לנקודה המאחדת את כולנו

מדברים הרבה בשנים האחרונות על התפצלות של עם ישראל לקבוצות ולמחנות שכמעט אין ביניהם קשר. גם ריבוי ערוצי התקשורת יצר מציאות שציבורים שלמים חיים במעין בועה משל עצמם וכמעט אינם נחשפים לעולמם של ציבורים אחרים.

אבל כולנו זוכרים איך המתקפה הרצחנית בשמחת תורה לפני שנתיים החזירה בבת אחת את תחושת האחדות והערבות ההדדית. אנשים בעלי דעות שונות ומנוגדות מצאו את עצמם בטנק אחד, לוחמים כתף אל כתף.

המוני בית ישראל פתחו את בתיהם לפני תושבי הדרום והצפון, שלא הכירו אותם ושהיו בעלי דעות שונות לחלוטין. פתאום חזרנו להרגיש שכולנו אחים ושבעצם אנחנו עם אחד.

כולנו מחוברים

קיומם של 'שבטים' מגוונים בעם ישראל איננו דבר שלילי. הרבגוניות אף מוסיפה נופך מיוחד ליופי הכללי של העם. היו בתוכנו שנים-עשר שבטים, שמייצגים שתיים-עשרה דרכים וגישות. אחדות אין פירושה אחידות.

דבר זה בא לידי ביטוי במצוות ארבעת המינים, המייצגים מהויות שונות, מיהודים שיש בהם תורה ומעשים טובים ועד מי שאין בהם לא תורה ולא מעשים טובים. אין כאן אחידות. להפך, יש הבדלים וחלוקות, דגשים אחרים וכיוונים נבדלים. וזו משמעותה האמיתית של אחדות ישראל – שעל אף כל ההבדלים כולנו עם אחד, אחים.

האחדות נובעת מהמכנה המשותף לכולנו

ומהחיבור העמוק בין כל יהודי לתורת ישראל ולערכיה. חגי חודש תשרי מבטאים זאת בדרך נפלאה ביותר. בתי הכנסת המלאים, סמלי החג, צום יום הכיפורים, הסוכה והלולב, וכמובן ההשתלבות של המוני בית ישראל בהקפות שמחת תורה. אלה משקפים את העובדה שמאחורי כל ההבדלים יש נקודות חיבור עמוקות שקושרות אותנו איש אל רעהו.

זו המשמעות של האחדות היהודית. אנחנו אוהבים כל יהודי על עצם היותו יהודי. האהבה הבסיסית ליהודי אינה צריכה להיות תלויה במעלותיו, בידיעותיו בתורה ובמעשיו הטובים. עלינו לאהוב יהודי כי הוא יהודי, אח, בן אברהם יצחק ויעקב. איננו דוחים חלילה שום ילד מהמשפחה.

אנודה אחת. חג שחושף את נקודת האחדות המחברת את כולנו

הקשר המאחד

מצד שני, יש הסבורים, בשם האחדות, שאין הבדל בין האתרוג לערבה. זו טעות. לאהוב את הערבה – כן; ללמוד ממעלותיה – בהחלט. אבל אסור לשכוח לרגע שהמודל האידאלי הוא האתרוג, שיש בו גם טעם וגם ריח.

צריך לאהוב כל יהודי, גם את מי שלא זכה להכיר את אור התורה ולקיים את מצוותיה. אין שום ספק שגם בו יש מעלות ושטמונה בו נשמה יהודית חמה. אבל השאיפה צריכה להיות במה שמסמל האתרוג – להיות יהודים שלמים, עם תורה ועם מעשים טובים.

גם האחדות של ארבעת המינים בחג הסוכות באה לידי ביטוי דווקא כאשר הם מתחברים לקיום מצווה של הקב"ה. הקשר הזה אל הקב"ה הוא העומד בבסיס אחדותה של האומה. הבה נזכור זאת כל ימות השנה. נבצר את האחדות, נלמד זה ממעלותיו של זה, ונזכה בקרוב ממש לצאת יחדיו, מתוך אחדות אמיתית, לקבלת פני משיח צדקנו.

שולחן שבת

מעובד על-פי שיחותיו של הרבי מליובאוויטש

עיבוד: לוי שייקביץ

שבועה שמבטיחה את הגאולה

בשירת האזינו נשבע הקב"ה שינקום באויבי ישראל על הרדיפות והסבל שגרמו: "כִּי אֶשָּׂא אֶל שָׁמַיִם יְדִי וְאֶמְרָתִי חִי אֲנֹכִי לְעֹלָם" (דברים לב,מ). לשם מה נחוצה כאן שבועה, והלאו הציפייה לנקמת ה' בשונאי ישראל – המתוארת בהמשך הפסוקים עד הסיום "הֲרִנֵּינוּ גוֹיִם עִמּוֹ כִּי דָם עֲבָדְיוֹ יָקוּם וְנָקָם יֵשִׁיב לְצִרְיוֹ וְכָפָר אֶדְמָתוֹ עִמּוֹ" (שם סג) – היא תביעה צודקת!

יש מקרים שבהם שבועה נועדה להסיר התנגדות חיצונית. לדוגמה, יעקב השביע את יוסף לקבור אותו בארץ ישראל, כדי שיעמוד מול התנגדות אפשרית מצד פרעה. אך מדוע הקב"ה זקוק לשבועה?

מן המעיין

חג הסוכות

לא ראינו שינה

"ושמחת לפני ה' אלוהיכם שבעת ימים" (ויקרא כג,מ). אמר רבי יהושע בן־חנינא, כשהיינו שמחים שמחת בית השואבה לא ראינו שינה בעינינו. (סוכה יג)

לישון בעיניים פקוחות

איך רואים את השינה בעיניים? אלא הכוונה היא שלא ישנו שינה שהעיניים בה פקוחות. אם "יושב בטל, כישן דמי", הרי הולך בטל הוא ישן בעיניים פקוחות. והם עסקו כל הזמן בעבודת ה' ולא הייתה אצלם שמחה של הוללות, אלא שמחה של עבודה.

(חת"ם סופר)

סיבת השמחה

השמחה איננה צריכה לנבוע מתוך חישובים כלשהם, העשויים לגרום שמחה, אלא "ושמחתם לפני ה' אלוהיכם" – מעצם אלוקותו, שהוא ה' אלוהיכם, ומשום שהוא רוצה שנהיה שמחים. (רבי אברהם הראשון מסלוניקי)

הכול מתאסף

"באספכם את תבואת הארץ" (ויקרא כג,לט). כל ענייני הגשמיים הם בבואה של הרוחניות. חג הסוכות, שהוא זמן אסיפה של תבואת השדה

יסוד באמונה

בבסיס האמונה היהודית נמצאת ההכרה שהקב"ה הוא הבורא ו"ממציא כל נמצא", כדברי הרמב"ם (הלכות יסודי התורה). ואולם יש נדבך נוסף של אמונה, שהקב"ה לא רק ברא את העולם, אלא מוסיף לקיים ולהחיות אותו בדיבורו בכל רגע ורגע.

הרמב"ם (בהלכות עבודה זרה) שולל באריכות את טעות עובדי העבודה הזרה, שסברו כי הקב"ה ברא את העולם אך נמצא מחוצה לו, כמו אמן שבסיימו את היצירה היא מתקיימת בלי תלות בו. האמירה "חי אנוכי לעולם" מדיגשה שהקב"ה מחדש ומחיה את העולם בלי הרף, ושהבריאה נוצרת מחדש יש מאין בכל רגע ורגע.

איתנו בגלות

"חי אנוכי לעולם" משמעותו שהתודעה שהקב"ה בורא את הבריאה בכל רגע חודרת ומתגלה ב'עולם'. אראז מבינים שהקב"ה אינו מנותק חלילה מבני ישראל, אלא נמצא תמיד איתם ומרגיש את כאבם, עד ש"בְּכָל צָרָתָם לוֹ צָרָה" (ישעיה סג,ט), היינו שהשכינה גולה עם בני ישראל וכאשר הם יוצאים מהגלות – גם הקב"ה כביכול יוצא עימם.

נוכחות זו של הקב"ה עימנו, הנלמדת מ"חי אנוכי לעולם", היא שהביאה את הגאולה ממצרים. הקב"ה לא התחשב בחביבות הגדולה של עבודת בני ישראל בגלות, העומדים בכל הקשיים. מצד חביבות זו הגלות יכולה הייתה להימשך חס ושלום עוד שנים רבות, ובכל־זאת "הקב"ה חישוב את הקץ" וסיים אותה.

שבועה על גאולה

נחת הרוח מעבודתם של בני ישראל בגלות מתעצמת פי כמה וכמה בדורות האחרונים, כאשר בני ישראל הם ככבשה אחת בין שבעים זאבים (תנחומא תולדות), ובכל־זאת עובדים את ה' בדבקות. על כך אומר הקב"ה: "כי אשא אל שמים ידי" – זו שבועה שיגאל את בני ישראל למרות נחת הרוח שיש לו מעבודתם.

והפסוקים מסיימים "וכיפר אדמתו עמו", כפירוש רש"י "לשון ריצוי ופיוס". היינו שאין הכוונה כאן לכפרת עוונות, שהרי ייסורי הגלות ניקו מזמן את כל העניינים הבלתי־רצויים, אלא שיקבל את בניו באהבה ומתוך ריצוי ופיוס ויביא להם את הגאולה האמיתית והשלמה.

(תורת מנחם, כרך פא, עמ' 424)

אמרת השבוע

בלי חשש גאווה

בעל ה'מאור ושמש' בא פעם אחת לבקר את ידידו הטוב, רבי נפתלי מרופשיץ. זה קיבל את פני אורחו בכבוד גדול, הושיבו בראש השולחן ונהג בו גינוני כבוד מופלגים. ביקשו ה'מאור ושמש' לחדול מכך, שמה ייכנס בו שמץ של גאווה.

"גאווה!?", התפלא הרבי מרופשיץ, "מה עניינה לכאן!?!". והסביר: "מבין ארבעת המינים של חג הסוכות הערבה היא הפשוטה ביותר, שכן אין לה לא טעם ולא ריח. שוו בנפשכם יהודי שיש לו אתרוג, לולב והדסים, אך אין לו ערבות. אין ביכולתו לקיים את המצווה!

"והנה הביאו לפניו ערבות, אך דורשים תמורתן יותר ממה שעלו האתרוג, הלולב וההדסים גם יחד. פשיטא שיסכים לשלם, ובלבד שיוכל לקיים את המצווה. נמצא ששילם תמורת הערבה סכום עצום. האם יש מקום שהערבה תתגאה? ברור שלא, כי אין זה הערך שלה אלא חשיבותה של המצווה.

"ואף אני מכבד את כבודו", סיים רבי נפתלי, "מפני שהתורה ציוותה עליי לכבד תלמיד־דחם, וכבוד כזה אינו יכול להביא לידי גאווה".

כפשוטו, הוא כן גם ברוחניות. כל ענייני תורה, מצוות ומעשים טובים שאדם מסגל לעצמו כל ימות השנה מתאספים בחג הסוכות.

(שם משמאל)

עדיין נופלת

"הרחמן הוא יקים לנו את סוכת דוד הנופלת". לא שכבר 'נפלה', אלא היא עדיין 'נופלת', כי כל זמן שהבניין קיים, קל יותר להחזיקו. אל תניחו שוירד ויפול ויהיה קשה להקימו, אלא חזקו משעה שמטה ידו.

(עיטורי תורה)

רמזי החגים

בפסוק שלפני ברכת כוהנים רמזים הסופר והלולב: "כה תברכו את בני ישראל אמור להם". "כה תברכו" עם הכולל עולה 654, שזו הגימטרייה של 'שופר לולב'. ושלוש קולות השופר – תקיעה, שברים, תרועה – הם כמו שלוש הברכות של ברכת כוהנים – יברכך, יאר, יישא. ובפרטיות יש שלושים קולות, כמו שלוש ה"דים של ראשי התיבות יברכך, יאר, יישא. וכן בלולב יש שלושה נענועים לכל צד.

(רבי לויצחק שניאורסון)

לב של חי

ליוו אישי והדרכה למבקרים
באהל הרבי ובמרכז חב"ד
העולמי 770 בני יורק

לפרטים והרשמה כנסו לאתר חב"ד ישראל
או שלחו הודעה לטל: 051-5415770

ברוכים הבאים

לוח יומי ללימוד הרמב"ם

כתקנת הרבי מליובאוויטש

י"ב - י"ח תשרי

ש"ק ה'ל שאר אבות הטומאות פרק ב'ה

א' פרק ו'ח

ב' פרק ט"א

ג' פרק י"ב

ד' פרק ט"ז

ה' פרק י"ח

ו' פרק י"ט

ז' פרק כ

ש"ק ה'ל מלווה ולווה פרק י"ד

א' פרק ט"ו

ב' פרק ט"ז

ג' פרק י"ז

ד' פרק י"ח

ה' פרק י"ט

ו' פרק כ

פרק אחד ליום

להאזנה לשיעורים היומיים הכנסו לאתר: **האזינו.נט**

המחבר את גבו של אהובו, והגב אינו יכול להחזיר לו אהבה.

יעלה בטחוננו

גפן בסד שמחה לעמוד לצידכם ולהעניק מגוון רחב של ביטוחים משתלמים שהוכנים את החיים לבטוחים יותר

אתכם לאורך כל הדרך
צוות גפן בסד

צריך לעשות הכל שיהיה בסדר
גפן בסד
ביטוח ופיקוח למגזר הערבי

אסיקים

טכנולוגיית מים מתוקים

נרים כוסית מים בנועם
לחיי השנה החדשה!

גלאון לדינר 850

כבר בחגים הקרובים התקדמו לנועם 2 ותינה משפע מים חמים וקרים עם טכנולוגיית שבת למהדרין. שתייה לכולנו שנה טובה!

מוקד הזמנות:
077-230-4757

נעם
מבית אפיקים שבת

קשורים בדרך כלשהי בפנים של האהוב (מדברים אל פניו, נושקים בפניו), ואילו החיבוק הוא מאחור דווקא - המחבק מחבר את גבו של אהובו, והגב אינו יכול להחזיר לו אהבה.

זו המשמעות העמוקה ב"ימינו תחבקני". הקב"ה 'מחבק' את היהודי גם 'מאחוריו', גם את החלקים שבהם אין הקשר שלו עם הבורא נראה בגלוי; אהבת ה' לעם ישראל מקיפה גם את העיסוקים הגשמיים השגורתיים ביותר.

ביטוי לזה מודגש במצוות סוכה. המצווה היא לאכול, לשתות, לישון, לנוח בה. כאן טמון הדבר הנפלא ביותר: אותה אכילה, אותה שתייה, אותן שינה ומנוחה שהאדם עושה בסוכה, אף-על-פי שהן צרכיו הגשמיים, נהפכות למצווה ומבטאות את הקשר בין היהודי ובין בוראו. זה כביכול 'החיבוק' של הקב"ה!

גאולפדיה
מנחם ברוד

טעימה מגילויי העתיד

ימינו תחבקני. תורת החסידות מסבירה שבזמן הזה ביכולתנו להשיג רק אור אלוהי מצומצם, המכונה 'ממלא כל עלמין', ואילו לעתיד לבוא יאיר האור ה'סובב כל עלמין', המכונה 'אור מקיף'. ואולם בחג הסוכות אנו זוכים ל'אור המקיף'. הסוכה עניינה 'אור מקיף', החובק את היהודי.

הפסוק (שיר השירים ב,ו) "שְׁמָאלוֹ תַּחַת לְרִאשֵׁי יְמִינִי תַּחְבֶּקֵנִי" רומז למועדי חודש תשרי: "שְׁמָאלוֹ תַּחַת לְרִאשֵׁי" מכונן כנגד ראש השנה ויום הכיפורים, שהם ימי הדין והיראה ('שְׁמָאל'); ואילו "יְמִינִי תַּחְבֶּקֵנִי" אמור על חג הסוכות, שבו מתגלית אהבתו של הקב"ה לעם ישראל, בבחינת 'תחבקני'.

חיבוק שונה במהותו משאר ביטויי האהבה. כל ביטויי האהבה האחרים

מפיעים באהבה

אליעזר שובל

בן 76
תושב צפריה

בעברו קצין בקבע, ולאחר מכן סוכן ביטוח. מפיק את 'שיחת השבוע' במושב

בקיץ תשמ"ח (1988) אימי הייתה במצב סופני במרכז הרפואי תל השומר, ושתי נשים מחב"ד באו לחלק נרות וגם הציעו לנו את 'שיחת השבוע'. עד אז לא הכרתי את העלון; קראתי ונדלקתי.

אחרי השבעה נסעתי לכפר חב"ד והתחלתי להזמין את העלון בעבור בית הכנסת שלנו. בהמשך נפתחו אצלנו עוד בתי כנסת, ואני ועוד תושבים מממנים את העלות של העלון ודואגים להביאו לבתי הכנסת של המושב.

אני מעודד את הנכדים שלי לקרוא את העלון, ומפנה אותם לדברים מעניינים, והם אכן אומרים לי: "סבא, זה באמת מעניין!".

קל ופשוט לקרוא ולהפיץ את 'שיחת השבוע'

סרוקו לקריאת העלון או חפשו 'שיחת השבוע לקריאה' בעלות סמלית תוכלו להזמין מארז עלונים מודפס להפצה, לאיסוף דרך בית חב"ד המקומי. אתר 'חב"ד ישראל' / זיכוי הרבים > 'עלוני שיחת השבוע להפצה'.

סובלים מאקדמה / פסוריאזיס / גרד שלא עובר / יובש / מחלות עור אחרות? האם שמעתם על הפטנט הישראלי מייבום?

די לסבול! יש פרוביוטיקה חדשנית לעור!

שירות לקוחות: 058-5554181 | להזמנות באתר: www.mibiome.co.il

חדש! סרום פרוביוטי טבעי לפנים פורמולה מוגנת בפטנט בינלאומי המיקרוביום שלך שוב צעיר (נכשיו במחירי השקע לזמן מוגבל. דמין באחר בכבד)

מה עושה את הסרום שלנו ייחודי? • צמצום קמטים • תומך בשיקום המיקרוביום של העור מעניק לחות ממושכת וגמישות טבעית • נספג במהירות, מתאים גם לעור רגיש • 100% מרכיבים טבעיים, ללא מים או חומרים סינתטיים

לרשימת בתי מרקחת וחנויות טבע ברחבי הארץ: mibiome.co.il/points-of-sale

מעשה שהיה מנדי שייקביץ

סוכה בימי האפלה

הרחובות הירושלמיים היו שקטים וחשוכים בחגי תשרי תש"ג (1942). אלה היו ימי מלחמת העולם השנייה. עם התגברות הסכנה להפצצות מהאוויר, במיוחד מצד חיל האוויר האיטלקי ולאחר מכן הגרמני, הטילו שלטונות המנדט הבריטי בארץ ישראל תקנות האפלה.

התושבים נדרשו לאטום את חלונות בתיהם, ולמנוע מכל קרן אור לדלוף החוצה, שמא יסגיר הדבר את מיקומם של בתי המגורים וישמש נקודת ציון למפציצים. סוירים של שוטרים ומתנדבים התקיימו ברחובות, ותפקידם היה לוודא שההאפלה נשמרת.

ברחוב דוד ילין, במרכז ירושלים, התגוררה משפחתו של הרב גבירץ, מנכבדי סוחרי ירושלים ומחשובי חסידי צאנז. כשהגיע חג הסוכות, הקימה המשפחה סוכה קטנה על מרפסת הבית.

ואולם כאן קפץ עליהם רוגזו של אחד השכנים. אותו שכן היה רחוק מאוד מדרך היהדות, ואף הייתה בו עוינות כלפי יהודים שומרי תורה ומצוות. בכל פעם שראה את ילדי משפחת גבירץ צועדים בבגדי השבת, וראשם עטור פאות, הוא ממש זעף וכעס. הוא היה לועג לבני המשפחה ועושה הכול כדי להצר את צעדיהם.

אור קלוש, שבקושי בצבץ מבעד לסכך הצפוף של הסוכה, הכניס את השכן לפעולה. זה היה בליל יום טוב ראשון של החג. בעיר הוכרז עוצר מוחלט. אסור היה לנוע ברחובות מרדת החשיכה ועד שהפציע השחר.

על אף האיסור שם השכן את נפשו בכפו ויצא אל הרחוב החשוך, בתקווה למצוא שוטרים או

חיילים שיבואו לטפל במשפחת גבירץ.

עד מהרה מצא רכב צבאי שסייר ברחובות. הוא פנה אל החיילים ודיווח: "השכנים שלי מפרים את תקנת ההאפלה". הוא ביקש מהם לבוא עימו ולכבות את האור בסוכתה של משפחת גבירץ. "לדעתי עליכם גם לקנוס אותם על שהעזו להפר את תקנת ההאפלה", ניסה לעודד את החיילים לנהוג בחומרה כלפי בני המשפחה החוגגים את החג בסוכה.

בני משפחת גבירץ הופתעו לראות פתאום שני חיילים בריטים, מלווים בשכן הזועם, מופיעים בפתח הסוכה.

"כבה מייד את האור", הורו החיילים לאב המשפחה. האב לא איבד את עשתונותו. הוא קיבל את פני החיילים בסבר פנים יפות, כאילו היו אורחיו לחג. "אולי תרצו לשתות משהו?", הציע בחום. הוא הסביר להם בנעימות, בלי פחד או התנצלות, שאור החשמל ייכבה מעצמו בתוך חצי שעה.

חשש מהפצצות בירושלים. מימין הרב משה מנחם גבירץ (צילום: משה גולדשטיין)

"כבה מייד את האור", הורו החיילים לאב המשפחה. האב לא איבד את עשתונותו. הוא קיבל את פני החיילים בסבר פנים יפות, כאילו היו אורחיו. "אולי תרצו לשתות משהו?", הציע בחום

ההסבר התקבל על ליבם של החיילים והם קמו ללכת. ואולם השכן הזועם לא התכוון לוותר. "אם תעזבו כך, אסגיר אתכם למפקדיכם!", איים. "אספר להם שאכלתם ושתיתם בבית פרטי, דבר שהוא אסור על-פי חוקי הצבא".

שני החיילים לא התרגשו מאימיו של השכן ועזבו את המקום. כעבור כמה חודשים עזב השכן המתנכר את האזור, ובני המשפחה כמעט שכחו

את הימים שבהם סבלו מהצקותיו.

שנים רבות חלפו. בוקר אחד צלצל הטלפון במשרדו של הרב מנחם משה גבירץ, מזכיר אגודת ישראל, אחד מילדיו של הרב יהודה גבירץ.

מעברו השני של הקו היה אחד מבני משפחתו של השכן, ובקשה מפתיעה ודחופה בפיו: "אבא מאושפז במצב קשה מאוד. הוא מבקש מאוד ששכנו לשעבר, הרב גבירץ, יבוא בדחיפות למרכז הרפואי לבקר".

הבן סיפר לאביו על הבקשה המוזרה, והאב החליט ללכת לבקר את שכנו לשעבר, כשבנו, מנחם משה, מתלווה אליו. הם מצאו את היהודי שוכב במיטתו, חלש מאוד.

"קראתי לך כדי לבקש ממך סליחה על אותו חג סוכות שבו כמעט הסגרתי אותך לבריטים", אמר השכן בקול חלוש.

הרב יהודה גבירץ הצטמרר. גם הבן, מנחם משה, התרגש מאוד. הוא היה כבן עשר באותו חג סוכות, וזכר היטב את תחושות החרדה שמילאו אותו ואת שאר בני המשפחה בשעה שהחיילים נכנסו פתאום לסוכה.

הרב יהודה חיך בחיבה אל האיש ואמר לו: "זה בסדר גמור. אין שום בעיה. אני מוחל וסולח לך בלב שלם. ואולם עם הסליחה והמחילה אבקש ממך לומר אחריי כמה מילים, מילה במילה".

היהודי הגהן בראשו להסכמה.

הרב יהודה רכן לעברו ולחש באוזנו: "אמור אחריי: 'שמע ישראל, ה' אלוהינו, ה' אחד'". היהודי אמר את מילות הפסוק, השניים לחצו ידיים והביקור הסתיים, לא לפני שקרובי משפחתו ביקשו מהרב יהודה את מספר הטלפון בביתו.

כעבור שתיים צלצל הטלפון בבית הרב גבירץ. קרובי המשפחה עדכנו אותו שהיהודי שאותו ביקר זה עתה החזיר את נשמתו ליוצרו.

הרב מנחם משה סיפר כי אביו חש סיפוק רב על שהלך לבקר את השכן לשעבר לפני פטירתו. "הוא זכה להרהר בתשובה קודם מותו, לקרוא 'שמע ישראל' ולמות כיהודי", אמר האב בהתרגשות.

(על-פי 'מכלי ראשון', ספרו של הרב מנחם משה גבירץ)

הכי טעים, הכי אותנטי

'שאבעס שוק' במסעדה היהודית

מגוון ענק של מאכלי שבת מכל הסוגים | פתוח בימי חמישי ושישי

רח' מצדה 12, בני ברק | 03-5789999 (שלוחה 5)

נסיד

משכנתא לא ממחזרים עד שמבינים כמה כסף הולך לפח

מנקים ריביות מיותרות
מקטינים החזרים חודשיים

ממחזרים משכנתא

ע"י יוסף מנחם מלכתאול

רק ב- 4,300
וחוסכים עשרות עד מאות אלפים

מבצע
לזמן
מוביל

יוסף מנחם 41 שנות ניסיון כבנקאי בכיר לשעבר
מומחה שמדבר את השפה הבנקאית עבורכם

מנקים החזרים מיותרים
חיינו עכשיו לשיחת ייעוץ ללא עלות:
054-8662-942
הדורו לממש! המבצע בתוקף לזמן מוביל!

יוסף מנחם מלכתאול
ד"ר יוסף מנחם
WWW.A-MENACHEM.CO.IL

קבלו רעיון פס' 35340

מגלים
אניקים אתרופל

הכנסה קבועה לבית הכנסת ל-25 שנה

אנו שוכרים גגות של בתי כנסת וישיבות
בכל הארץ, לטובת הקמה של מערכת
סולארית, ומייצרים לכם הכנסה קבועה
ויציבה, ללא כל הפרעה לפעילות השוטפת.

לא נדרשת השקעה
מצד בעל הנכס!

ישיבת בני דוד, עלי

איטום חדש לגג על חשבוננו - הכן את הגג לחורף!
לפרטים נוספים ובדיקת דמי השכירות:

שחר מזור
0546226202 | 02-9999890
www.magalim.co.il

מגלים אנרגיה, חברה סולארית וותיקה, פעילה משנת 2009,
מאות פרויקטים בארץ ובחו"ל. כתובתנו: מושב ישעי משק 72.

רציתי לשאול

עם הרב נחום ריבקיין
משלוחי חב"ד בכרמאל

אנשים משלמים סכומים גבוהים על אתרוג, לולב והדסים מהודרים. לא עדיף לתת כסף זה לצדקה?

אכן, אפשר להשיג את ארבעת המינים של חג הסוכות ברמת כשרות בסיסית ובמחירים זולים, אבל מי שהמצווה יקרה לו, משתוקק לקיימה בדרך המהודרת ביותר.

הידורי מצווה מבטאים את חביבותה. כך פירשו בגמרא (שבת קל"ג) את הפסוק (שמות ט"ו) "זֶה אֱלֹהֵי יִצְחָק" מלשון נוי והדר - "התנאף לפניו במצוות; עשה לפניו סוכה נאה, ולולב נאה, ושופר נאה, ציצית נאה, ספר תורה נאה וכו'".

קיום מצווה ברמה הבסיסית בלבד נראה כמילוי חובה וכרצון לסמן וי, ואילו קיום מצווה בהידור, מתוך השקעת ממון

לולב לילדים

הלכה למעשה

הרב יוסף גינזבורג
רב אזורי, עומר

שאלה: איזו בעיה הלכתית יכולה להיות בנתינת ארבעת המינים לילדים?

תשובה: חז"ל תיקנו, שילד היודע לנענע לולב כדינו - אביו חייב לחנכו במצווה זו, ולדאוג שייטול ארבעה מינים כשרים ויברך עליהם בכל יום מימי החג.

כאן צצה בעיה: ביום הראשון של החג חייבים ארבעת המינים להיות בבעלותו של המברך, ואי אפשר לברך על ארבעה מינים שאולים. לכן, כשנותנים ליהודי שני לברך, מודיעים לו במפורש שזו "מתנה על-מנת להחזיר". אך הסדר זה אינו טוב לילד, שכן מן התורה אין קטן יכול לשוב ולהקנות חפץ שניתן לו, ונמצא שאחרי שנותנים את הלולב לילד, שוב לא יוכל מישוהו אחר לברך על לולב זה.

יש הסבורים שאפשר לתת לילד לברך

מקורות: סוכה מה"א, מ"ב, טושי"ע א"ח סי' תרנ"ו, תרנ"ז, ונ"כ. קצות החושן סי' רמ"א ס"ק ד' וסי' קכ"ט ס"ק טו. נתיבות המשפט סי' רמ"ד ס"ק א. שו"ת אגרות משה או"ח ח"ג סי' צה. 'חננו' לנער' פרק כה. אנציקלופדיה תלמודית ערך 'חננו', כרך טז עמ' קעט.

עוזי קפלון

תקציר: בתעלול מחכם במיוחד מצליח ג'קי להלביש את מפקד הפלא במדי אסיר מפספסים, ולהשכיבו במטות הריקה, של ג'קי

יורם בפגימה באמצע היום

כמה שניות אחרי שפרץ מר יורם אל תוך משרדו, כבר הקיש ג'קי על דלתו. יורם ישב בכרסתו והזיע כמו דוד מים רותחים. פטובע הנאחז בקש הושיט את ידו לכובע השוטר שלו, וחבשו לראשו במהירות. עכשו, בפגימת האסירים ובכובע השוטר, הוא נראה ליצן משלם.

ברגעי סכנה נוראים, כך אומרים, נזכרים אנשים במהירות הנזק בתחנות חשובות במהלך חייהם. באשה, בילדים... מר יורם לא נזכר בשום דבר משמעותי. להפך, תחושת החמצה מיוזרה חלפה בלבו, על חיים של כבוד וכסף, עם אפס הרגשה טובה אמיתית או הערכה של אנשים. מעולם לא הרגיש בודד כל כך.

"כן", פלט בקול צרוד, "אפשר להכנס". הוא הרגיש שקעת הקיץ הקץ.

הדלת נפתחה ולתוך החדר נכנס... מר ג'קי!

"ג'קי!", פלט מר יורם בתדהמה מחלטת. הוא נשען על משענת כסאו בכבדות. "איפה היית?", כמעט בכה. "הרסת לי את החיים, ג'קי! עכשו צא מהר מפה! בעוד שניה צריך להגיע לפה ראש המשלחת... די... אני לא יכול לעמד בזה", ומר יורם הניח ידו על לבו. אצבעותיו נתקלו בכיס החלצה עם התפירות הגסות של מדי האסיר. "רגע!", קפץ ממקומו. "אולי... ג'קי, תציל אותי! רוצו מהר ותביא לי את הבגדים שלי. השארתי אותם בחדר שלך... כן, כן! אל תשאל שאלות! אולי יש לנו עוד כמה שניות..."

"המפקד! אני מצטער, אבל כבר מאחר מדי להחליף בגדים. ראש המשלחת כבר מחכה בחוץ. הוא הסכים לחכות עד שאסיס לשוחח אתך."

"כן, בטח!", התעצבן המפקד. "עכשו צא מהר מן החדר ותן לו להכנס, לפני שיתרגז עוד יותר!"

"אם לא אקפת לה, המפקד! ראש המשלחת ואני, במקרה או שלא, אנחנו כמו אחים. מה אחים? יותר מאחים! מגיל אפס ידו לא זזה מדי! זה היה ידוע בשכונה: לאיפה שג'קי הולך, גם ג'קי השני הולך, ולאיפה שג'קי השני הולך, גם אני הייתי הולך, ככה היינו תמיד, כל החיים..."

"מה, אתה רציני?", התמלא מר יורם תקנה גדולה. "עד כדי כך אתם מכירים? וגם לו קוראים ג'קי? לא יאמן!"

"אני אמור לנדא את הענין", אמר ג'קי בקול סמכותי, כזאה לראש משלחת בדיקה משטרתית. "הי, אתה שם, מתחת לשמיכה! מה שמד?"

"ג'קי", פלט מר יורם מבעד לשמיכה. לבו חשב להתפקע מרב לחץ. האם ידרש ראש המשלחת לראות את פניו?

"ואפשר לראות את פרצופך, צדיק נסתר?". דממה. "למעשה", התפתל יורם מתחת לשמיכה, "יש לי עינים רגישות נורא. האור המסנוור מסכן לי לעינים..."

"אני מבין", גלה ג'קי נדיבות. "סוהרים! סימנו

כאן את הבדיקה. אפה מפקד הפלא? אני חייב לפגוש אותו בדיחיות!"

- "במשרד, אדוני!"

"טוב, ידידי!", הכריז ג'קי, כאלו באזני חבריו למשלחת: "נכנס לעוד תא אחד לכמה דקות; משם הישר למשרד המפקד! ואי ואבוי לו, אם לא יחכה לנו שם! אראה זאת קולזול מחלט והמסקנות יהיו בהתאם! קדימה!", וג'קי יצא מן החדר והסתלק הצדה עם כל החברים.

מאחורי אחד התאים הצליחו כלם לחזות במחזה הצפוי: בתוך חצי דקה הציץ פרצופו המבהל של מר יורם מפתח התא. הוא הביט כה וכה, ראה כי אין איש, ואז פרץ בשעטה מהירה לכיוון משרדו, בעודו לבוש, למרבה המבוכה, בחליפת האסירים המפספסת...

יום חגיגי כל כך לא היה מעולם במעשהו.

פרשה מי יודע

הבטחת הגאלה

שאלה: משה רבנו פותח את שירת האזינו במילים "האזינו השמים ואדברה ותשמע הארץ אמרי פי". מדוע הוא פונה אל השמים ואל הארץ?

תשובה: רש"י מסביר שמשה עשה את השמים והארץ עדים על כך שהזהיר את בני ישראל לשמר את התורה. אבל יש פרוש מענין של בעל הטורים, ש'שמים' הכונה לתושבי הערים הגדולות, כמו שכתוב (דברים א.כח) "ערים גדולות ובצורות בשמים", ו'ארץ' אלה תושבי הכפרים והערים הקטנות. כלם חייבים לקיים את מצוות התורה.

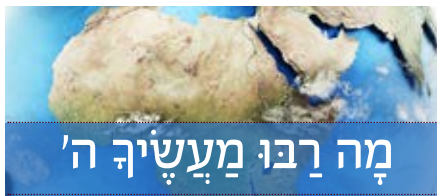
שאלה: מדוע לשמים הוא אומר 'האזינו', ולא 'תשמע'?

תשובה: חכמינו זכרונם לברכה מסבירים שמשה רבנו היה קרוב ל'שמים' ולרוחניות, ואלו ה'ארץ', הגשמיות, היתה רחוקה ממנו. לכן אמר לשמים 'האזינו', כפי שפונים למי שנמצא קרוב, ואלו לארץ, שהיתה רחוקה ממנו, אמר 'תשמע'.

רבי מנחם מענדל מרימנוב אומר פרוש נאה: כשהיודים מקשיבים לדברי תורה, הם כאלו ב'שמים', אבל יש חשש שאחר כך, כשילכו לענייניהם, ישכחו את מה שלמדו. לכן לא די ב'האזינו השמים', כשמקשיבים לדברי התורה, אלא צריך שהיה גם 'ותשמע הארץ' - לזכר את הוראות התורה גם כשעוסקים בעניני 'ארץ'.

שאלה: בסוף השירה באה ההבטחה: "פי דם עבדיו יקום, ונקם ישיב לצרי, וכפר אדמתו עמו". מתי זה יהיה?

תשובה: אכן, זו ההבטחה לגאלה, כפי שרש"י מפרש: "ויפיס אדמתו ועמו על הצרות שעברו עליהם". הרבי מליובאוויטש אומר שההבטחה זו מופיעה בסוף קריאת 'ששי', ויש בזה רמז, שהגאלה תבוא לקראת סוף האלף הששי, שזה עכשו ממש!

מה רבו מעשיה' ה'

זהירות, זה לא פרח!

הזכוב שמח מאוד כשראה את פרח הסחלב הנרדר. הוא נחת על הגבעול הירק, מדמין את הצוף המותק שעוד רגע ימצץ. הנה, הוא מתקרב אל הפרח... אממ...

הכל קרה מהר. בטרם הספיק הזכוב לקלט מה קורה, שתי זרועות אדירות לפתו אותו, ובתוך רגעים אחדים הוא נבלע בפיו של גמל שלמה אימתני.

זה גמל שלמה הסחלבי. הוא אחד החרקים הפנים בעולם, ונראה כמו פרח הסחלב, אבל המראה הזה נועד להטעיה מתחכמת. החרקים התמימים אינם מעלים על דעתם שזה בכלל לא פרח אלא טורף, והם נופלים בפח.

בשונה מטורפים אחרים, שצריכים להתאמץ ולחפש את מזונם, גמל שלמה סחלבי יושב בנוחות ובלי תזונה, והארוחה מגיעה אליו עד הפה בקלות. הוא גם אינו צריך להסוות את עצמו בין צמחים אחרים, אלא להפך, הוא רוצה לבלט ולהראות לחרקים כמו פרח מרהיב.

ולמה קוראים לו גמל שלמה? כי מראהו מזכיר קצת גמל, ורגליו הקדמיות מקפלות בצורה שמזכירה זרועות הפרושות לשמים בתפלה. לכן הוא נקרא 'שלמה', על שם שלמה המלך, שעליו מספר שפרש את כפיו בתפלה לשמים.

הנזקה גדולה מהזכר, והיא טורפת חרקים גדולים יותר, כמו דבורים. הזכרים נאלצים להסתפק בזבובי פרות ובזחלים.

גמל שלמה סחלבי חי ביצירות הגשם בדרום-מזרח אסיה, ובמיוחד במלזיה. הסביבה החמימה והלחה עוזרת לו לשגשג. מזג האוויר הזה עוזר לו לנוע, לעכל מזון ומונע ממנו להתיבש. לכן קשה לגדל אותו בשבי, במקום שאינו הסביבה הטבעית שלו.

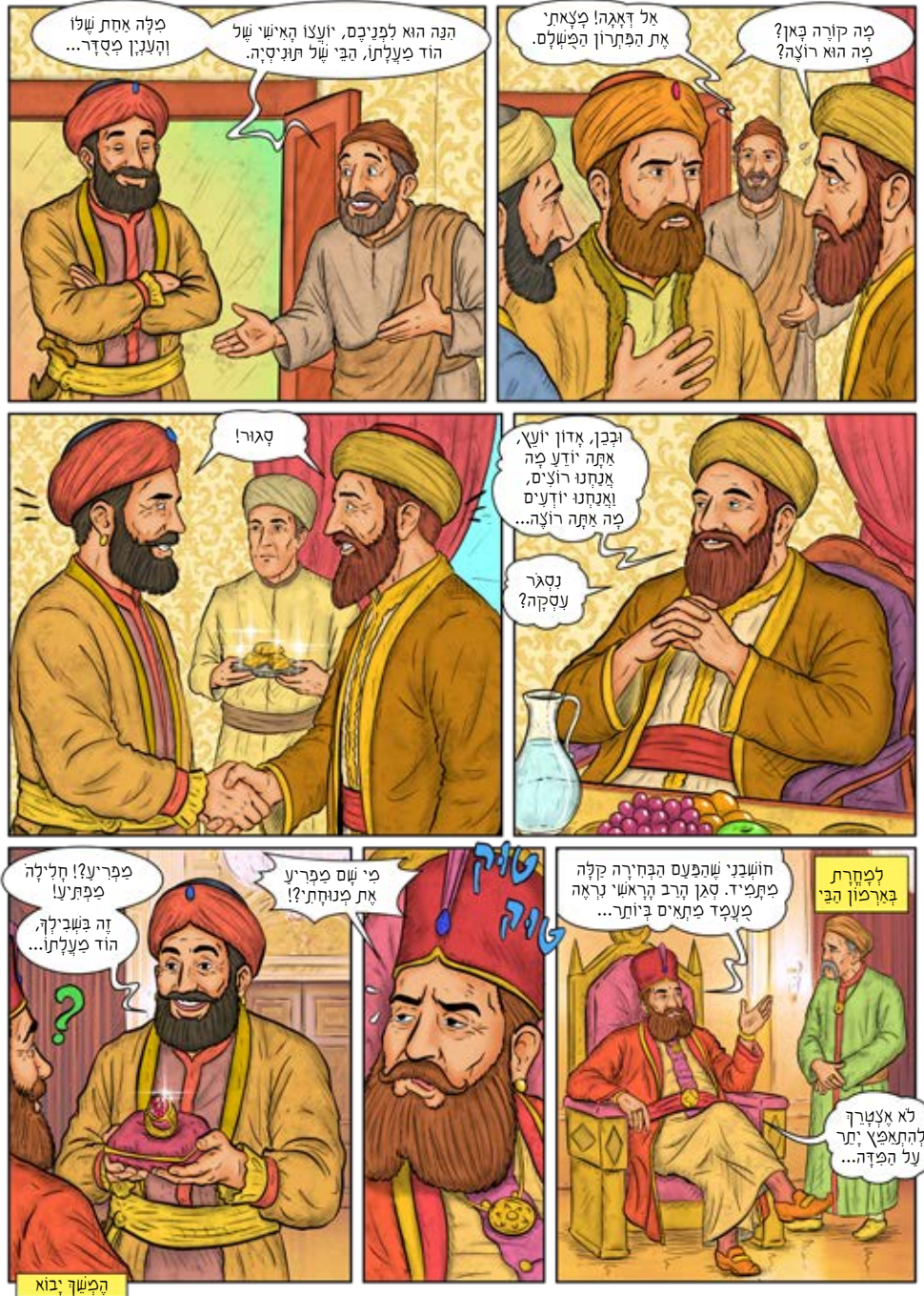
לב מלכים זשקרים

מאת: דניאל גורדון

7

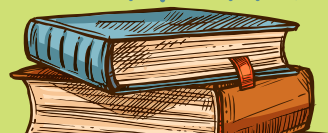
איור: מרדכי אייזנשטט

תקציר: קבוצה מעשירי העיר תונס מתכנסת כדי לסבל את מני סגן הרב הראשי לראש העדה, אך מבינים שמהחלטה איננה בידיהם. יוצאו האיש המשותף של הבי מפתיע אותם ומופיע בתאום

בלילה הראשון של חג הסוכות חייבים לאכל בסקה לחם, כדי לקיים את מצות הישיבה בסקה. מי שעושה קדוש מברך 'לשב בסקה' בקדוש, ומי שאינו מקדש בעצמו מברך אחרי 'המוציא'.

הלכה בשבוע

חיים יהודיים

מנחם כהן

בסוכת הפלא תשבו שבעת ימים

תעודת זהות. הרב יצחק ליכטנשטיין, בן 67, חסיד ויז'ניץ, תושב שיכון 'אמרי חיים' ברחובות, עובד בחברה קדישא. לפני כ-40 שנה התחיל, עם רעייתו וילדיו, מסורת של יצירות ייחודיות שפיארו את הסוכה, וזו נעשתה מוקד עלייה לרגל.

התחלה. הכול התחיל כשרציתי לשמח את הילדים, שהיו אז בני שלוש. לקראת סוכות, אשתי הציעה לקחת מותקן לעציצים, בן שלוש קומות, ולהפוך אותו לסוכה קטנה. הוספנו סכך, קישטנו, הכנו שולחן וכיסאות מיניאטוריים – והילדים התלהבו. שנה אחרי שנה הוספנו ליצור. בכל פעם הבאנו רעיון חדש: תיבת נח עם חיות וקומות, סצנת כיכורים בעלייה לרגל, סעודת הלווייתן, ואפילו חסידים בדרך למקווה, עם מגבת על הכתף.

שיכון. היצירות נהפכו לשיחת השיכון ורבים באו לראותן. רבי ישראל אליעזר אדלר, שלימים הוכתר לאדמו"ר מדז'יקוב, נהג לבוא אלינו מדי שנה, לברך 'לישב בסוכה' ולהביט בהתפעלות ביצירה השנתית. היו פעמים שמפני הצפיפות נאלצנו לסגור את דלת הבית, כדי לאפשר למבקרים שנכנסו לצפות בהנאה. הגיעו גם יהודים שאינם שומרי תורה ומצוות לעת עתה, ומרגש היה לראות איך הם נהנים מיצירה יהודית בעלת מסר, ובעיקר איך הסוכה מחברת את כולם.

יצירה. היצירה הכי מאתגרת הייתה על המשנה 'הָיוּ יָצוּ פְּנֵימָה'. היו שם המון גזירות והדבקות, שדרשו דיוק וסבלנות. קניתי מכשיר שמשמיע צפצופים של ציפורים, כדי להוסיף אווירה. הייתה גם יצירה מושקעת על עלייה לרגל, עם חיצים לעבר המקומות שמהם עלו יהודים לבית המקדש. כל יצירה דרשה תאורה מיוחדת ואחסון זהיר אחרי החג.

ובמהלך החג כולם היו מגלים את היצירה החדשה.

השקעה. היצירות אינן סתם קישוט, אלא דרך לחבר את הילדים למצוות הסוכה. כבר במוצאי סוכות היינו מתחילים לחשוב על היצירה של השנה הבאה. בכל הזדמנות קנינו עוד פריט מיניאטורי, והעבודה בפועל התחילה בחופש הגדול. מקצת היצירות, כמו תיבת נח וביכורים, העברנו לילדינו, המשמשים מלמדים בתלמודי תורה, כדי שיוכלו להשתמש בהן בלימוד עם התלמידים.

אחדות. מצוות אהבת ישראל חדורה היטב בסוכה. החורבן בא מחוסר אחדות, והסוכה מחברת את כולם – 'ראויים כל ישראל לישוב בסוכה אחת'. בשמחות בית השואבה בירושלים אפשר לראות חסידים ירושלמים רוקדים עם חובשי כיפות סרוגות, עם כלל צבעי הקשת בעם, תופסים ידיים, ורוקדים. זהו 'לישב בסוכה אחת' – משפחה אחת.

המשך. הרגע המרגש ביותר הוא לראות את הילדים ממשיכים את המסורת. בני הגדול יצר יצירה מושקעת מאוד על פרק 'ברכי נפשי', בעבודת נגרות מדויקת ואמנותית, ואותה הציב בסוכה שלו. גם הבן השני יצר יצירה משלו.

תתחברו. למי שרוצה להכין יצירות, כדי לרומם ולפאר את מצוות הסוכה, אני אומר: כשמשקיעים במצווה, מתחברים אליה. כמו שנאמר שהעוסק בתורת הקורבנות כאילו הקריב. ככל שמרימים את מצוות הסוכה, נקשרים אליה, המבוגרים והילדים. בואו ננצל כל יום בחג הסוכות וניקנה מהמצווה המיוחדת כל-יך. והעיקר שנזכה כולנו 'לישב בסוכה אחת' עם משיח צדקנו.

כמעט ארבעים שנה אחרי השקתה, הרב ליכטנשטיין חוזר ל'סוכת הפלא' שיצר עם משפחתו, ושהפכה לשם דבר בשכונת מגוריו. על היצירות המושקעות, על ההתרגשות השנתית ועל המסר מהסוכה

"כשמשקיעים במצווה, מתחברים אליה". הרב ליכטנשטיין

יצירות שנבנו כל השנה והוצגו בהפתעה בסוכת הפלא

הפתעה. כל השכונה שלנו נעשתה חלק מהסוכה. במשך השנה כל מי שהיה לו חפץ מיניאטורי ייחודי, היה מעבירו אלינו. לא היינו מספרים לאף אחד מה הפתעה הפעם,

שנה טובה ומתוקה

הרשת הטובה בישראל למצורי מהדרין!

מחסני השוק
מנצחים בכל מחיר

מחסני השוק
שומרים